

[Arne Bjerregaard]

grave problemerne. Nu vælger man i stedet at tage en større debat for at finde kortsigtede løsninger på dette område og finder måske overhovedet ingen løsninger.

Derfor må vi sige, selv om kristeligt folkepartis stemmer ikke tæller så meget, at ønsker regeringen forhandlinger om en langsigtet løsning på dette område, må regeringen imødekomme ønsket om, at udgangspunktet tages i de nugældende ordninger på dette område. Hvis man ikke vil fastfryse det hele til 1980, må vi sige, at vi overhovedet ingen forhandlingsmuligheder finder på dette område.

Alfred Hansen (DR):

Boligpolitikken er vel nok det mest forsømte område inden for hele det politiske spektrum. Det er forsømt, fordi man har foretaget lappeløsninger hele tiden uden rigtigt at få kulegravet problemerne omkring boligpolitikken. En forkvaklet boligpolitik smitter, som vi ved, af på sociallovgivningen, idet sociallovgivningen skal komme og rydde op efter de uretfærdigheder, som findes inden for boligpolitikens område, og den smitter af på skattepolitikens område.

Det forslag, der ligger her, sammen med andre tiltag i forbindelse med et nyt boligforlig er traditionen tro ret kortsigtet. Det er en boligpolitik beregnet på 1979, men så har regeringen ganske vist stillet i udsigt, at der kommer et andet oplæg på et senere tidspunkt.

Mon regeringen regner med, at regeringsperioden er ophørt med udgangen af 1979, og er dette baggrunden for, at man ikke vil beskæftige sig med boligpolitikken ud over 1979 på nuværende tidspunkt, eller har regeringen ikke mod til at fremlægge et virkelig langsigtet boligpolitisk forslag? Hvis regeringen regner med, at regeringsperioden udløber i løbet af 1979, havde det været mere passende, om regeringen havde brugt den resterende tid til at få skabt klarhed og retfærdighed på boligpolitikens område. Nu stiler man tilsyneladende efter et lille boligforlig med udsigt til et større boligforlig senere.

Jeg vil om forslaget kort sige, at regeringen fortjener ros for, at den endelig har fået mod til at tage 16. vurdering til efterretning. Hvis vores vurderinger overhovedet skal have nogen mening, nogen indflydelse på

prisudviklingen fremover, må man naturligvis tage dem til efterretning.

Fra retsforbundets side har vi ofte påpeget nødvendigheden af ikke kun vurderinger hvert fjerde år, men årlige vurderinger. Det skulle med vores tekniske hjælpemidler og de stedfundne handler være muligt at ajourføre en sådan revision, en sådan vurdering, uden personindblanding. Det skulle kunne klares rent maskinelt.

Hvad er det, man har gjort, og hvad er det, visse partier her i tinget fortsat ønsker? At neutralisere virkningen af disse vurderinger. Vurderingerne er og skal være et udslag af de stedfundne handler, den stedfundne prisudvikling på området, hvad enten det drejer sig om jord eller fast ejendom. I den primærkommunale regie har man forsøgt at neutralisere vurderingerne ved at sige, at hvis vi tidligere har opkrævet 16 promille i kommunal grundskyld og vurderingen er fordoblet, skal vi fremover kun opkræve 8 promille eller måske kun 6 promille. Det er, som om man både i kommunal, amtskommunal og statslig regie kun kan øjne en beskattingsmulighed, når det drejer sig om forbrug og arbejdsindtægter. Desværre har man fra folketingets side lagt loft over den amtskommunale grundskyld. Vi har senere i dag et forslag til behandling vedrørende en ganske beskeden forhøjelse, fra 13 til 15 promille. Man burde måske netop i den forbindelse overveje helt at fjerne loftet over den amtskommunale grundskyld. Når primærkommunerne kan administrere en sådan lov, må også de amtskommunale myndigheder kunne gøre det.

Regeringen fortjener endvidere ros for, at den ikke på forhånd har fået et forlig hevet i land. Om det så er, fordi der ikke har været mulighed derfor eller regeringen virkelig har ønsket en fri forhandling her i tinget, ved jeg ikke. Jeg håber, at det sidste er tilfældet. I hvert fald er det behageligt og afslappet, at man kan diskutere et lovforslag, hvis skæbne ikke på forhånd er afgjort.

Men samtidig skal regeringen have om ikke prygl, så i hvert fald en irettesættelse, fordi den fortsat opererer med to begreber. Man skelner mellem huse handlet før 1969 og huse handlet efter 1969. Vi mener fra retsforbundets side, at det må være muligt at finde en retfærdig boligpolitisk lovgivning med udgangspunkt i, at alle ejendomme be-